

УДК 343.8

**ВЗАЄМОДІЯ СЛУЖБИ ПРОБАЦІЇ З ВІДДІЛАМИ
ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ГОЛОВНИХ УПРАВЛІнь НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
ПРИ ЗДІЙСНЕННІ НАГЛЯДУ ЗА ПОВЕДІНКОЮ ОСІБ,
ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З
ВИПРОБУВАННЯМ**

Чабаненко Тетяна Валеріївна,

здобувач Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого,
юрист-консульт ПП «СОТ»,
Україна, м. Кривий Ріг
e-mail: taniazakon@ukr.net
ORCID 0000-0001-5971-3273

Розглянуто правове регулювання та форми організації взаємодії органу пробації з відділами інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції України в областях та в м. Києві при здійсненні нагляду за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, та надано пропозиції щодо вдосконалення даного напрямку спільної діяльності зазначених суб'єктів.

Ключові слова: взаємодія, уповноважений орган з питань пробації; нагляд; особа, звільнена від відбування покарання з випробуванням; відділи інформаційно-аналітичного забезпечення; вимога; сповіщення.

Вступ. Здійснення уповноваженим органом з питань пробації належного нагляду за поведінкою осіб, яких за рішенням суду було звільнено від відбування покарання з випробуванням, з метою забезпечення виконання засудженим покладених на нього обов'язків, невчинення нового злочину протягом іспитового строку та систематичних адміністративних стягнень, неможливо без взаємодії з органами поліції, органами місцевого самоврядування та громадськими формуваннями. Ця взаємодія, попри різноманітність правових підстав, форм і методів діяльності органів поліції, органів місцевого самоврядування та громадських формувань, обумовлюється покладанням на них спільного завдання – боротьбою з повторною злочинністю. Крім того, така взаємодія органу пробації з даними органами та формуваннями при здійсненні зазначеного нагляду є необхідною передумовою і складовою належної організації самого процесу виконання судових рішень.

Дане питання набуває великої актуальності у зв'язку з реорганізацією
© Чабаненко Т. В., 2017

Державної кримінально-виконавчої служби України (далі – ДКВС України) та створенням служби пробації на базі кримінально-виконавчої інспекції. Так, відповідно до ст. 10 Закону України «Про пробацію» [1] за особою, звільненою від відбування покарання з випробуванням, здійснюватиметься комплекс наглядових і соціально-виховних заходів, що вимагає поглиблення співпраці служби пробації та підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності.

Крім того, актуальність дослідження даного питання зумовлена такими чинниками: необхідністю глибокого аналізу основних положень чинного законодавства щодо взаємодії пробації з органами поліції при здійсненні контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, виявлення проблемних та недостатньо врегульованих питань правового та організаційного забезпечення такої взаємодії; браком теоретичних напрацювань з організації ефективної взаємодії персоналу пробації щодо взаємодії з працівниками відділу інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях та в м. Києві при здійсненні нагляду за поведінкою зазначеної категорії осіб; важливістю вдосконалення нормативного регулювання взаємодії пробації з відділами інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях та в м. Києві при здійсненні нагляду зазначеної категорії осіб та необхідністю розробки відповідних рекомендацій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням взаємодії органів та установ ДКВС України з державними та публічними інституціями у сфері виконання кримінальних покарань присвячено праці багатьох дослідників, зокрема таких, як Р. В. Алієв, Є. Ю. Бараш, О. І. Богатирьова, І. Г. Богатирьов, А. О. Галай, О. О. Гоманюк, С. К. Гречанюк, О. В. Гулак, Р. М. Гура, О. М. Звенигородський, С. В. Зливко, О. О. Книженко, О. Г. Колб, І. М. Микитась, Д. Г. Мулявка, А. Г. Нещадим, Є. Ю. Соболев, А. Х. Степанюк, О. В. Ткачова, С. І. Халимон, В. Д. Шкадюк, Д. В. Ягунов, І. С. Яковець, М. М. Яцишин. Але з аналізу наукових джерел можна дійти висновку, що

грунтового дослідження взаємодії уповноваженого органу з питань пробації з відділами інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях та в м. Києві при здійсненні нагляду за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, наразі не проводилося. Надання інформації з інформаційних підсистем органів Національної поліції України в науковій літературі досліджується з точки зору створення інформаційних систем підрозділів МВС та інформаційно-довідкового забезпечення органів внутрішніх справ.

Мета статті – дослідити правове регулювання та форми організації взаємодії органу пробації з відділами інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях та в м. Києві при здійсненні нагляду за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, та сформулювати пропозиції з удосконалення даного напрямку взаємодії зазначених суб'єктів.

Виклад основного матеріалу. Під час здійснення нагляду за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, уповноважений орган з питань пробації взаємодіє з відділами інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях та в м. Києві, які безпосередньо розташовані в спеціально виділених службових приміщеннях управлінь/відділів інформаційно-аналітичного забезпечення Національної поліції в областях та в м. Києві (далі – відділи інформаційно-аналітичного забезпечення).

Відділи інформаційно-аналітичного забезпечення відповідно до п. 3.3 розд. 4 Інструкції про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань (далі – Інструкція) [2] за запитами працівників пробації безоплатно надають інформацію щодо розшуку, притягнення до кримінальної або адміністративної відповідальності засуджених осіб, які перебувають на обліку в органі пробації. З метою встановлення випадків учинення засудженими особами нових злочинів до відділів інформаційно-аналітичного забезпечення

один раз на 6 місяців направляються вимоги (п. 4.13 розд. 4 Інструкції). Відповідно до п. 4.22. розд. 4 Інструкції у 10-денний термін після взяття засудженої особи на облік, звільнення від відбування покарання, а також після його відбуття підрозділ пробації направляє сповіщення до відділів інформаційно-аналітичного забезпечення. Отже, даним відомчим актом визначено мету, періодичність та форми здійснення взаємодії служби пробації з відділами інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях та в м. Києві.

Більш детальний порядок організації взаємодія пробації з відділами інформаційно-аналітичного забезпечення передбачений спільним міжвідомчим наказом МВС та ДДУПВП – Інструкцією про порядок формування, ведення та використання оперативного-довідкового і дактилоскопічного обліку в органах внутрішніх справ та органах (установах) кримінально-виконавчої системи України (далі – Інструкція № 823/188) [3]. Порядок складання та направлення сповіщення на засудженого органом пробації до відділів інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції передбачений п.п. 3.2, 4.4, 5.1.5 Інструкції № 823/188. У разі неякісно підготовлених облікових і коригувальних документів вони разом з мотивованими висновками повертаються виконавцю для переоформлення та уточнення (п. 6.7 Інструкції № 823/188). Порядок складання і направлення вимоги, зміст, строки та обсяг довідки, яка надається в результаті оброблення вимоги, регулюються положеннями, що передбачені в п.п. 8.2, 8.3, 8.4, 8.7, 9.1, 9.4, 9.5, 9.7, 9.8 даної Інструкції. Проведення звірок обліків уповноваженого органу з питань пробації з органами поліції передбачено в примітці до п.4.4 Інструкції № 823/188.

Аналізуючи положення даної Інструкції, нами звернено увагу на одну особливість, що суттєво впливає на організацію взаємодії між цими двома правоохоронними органами. Вона полягає в тому, що сповіщення про засудженого (заарештованого), яке передбачене у додатку 5 до п. 3.2 Інструкції № 823/188, суттєво відрізняється від сповіщення, передбаченого додатком 17 до

Інструкції № 270/1560. Це стосується і форми сповіщення, і кількості відповідних пунктів, які підлягають заповненню. Наприклад, згідно з першим нормативним документом сповіщення є двостороннім і складається з 14 пунктів, тоді як у додатку 17 до Інструкції № 270/1560 такої вимоги до складання сповіщення не висувається і воно складається з 11 пунктів.

Слід зазначити, що сповіщення використовуються для формування та коригування оперативно-довідкового і дактилоскопічного обліку в органах поліції. У його складанні беруть участь у процесі своєї діяльності відділи спеціального обліку слідчих ізоляторів і установ ДКВС України, служба пробації, органи прокуратури та Служби безпеки України. Тому пропонуємо використовувати зразок сповіщення, передбачений Інструкцією № 823/188, і в майбутньому при прийнятті нової Інструкції про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань.

Аналіз положень Інструкції № 823/188 дає підстави говорити про наявність достатньо чіткого порядку організації спільної діяльності підрозділів зазначених відомств щодо складання і направлення сповіщень та вимог. Водночас слід наголосити, що Інструкція № 823/188 була прийнята у 2002 р. і впродовж усього часу з дня її прийняття до неї не вносилося змін і зараз деякі її положення потребують відповідних змін.

Аналіз правового регулювання та практики організації взаємодії органу пробації з відділами інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції дозволяє виділити такі основні форми співпраці у даному напрямку: 1) направлення органом пробації запитів про притягнення засудженого до кримінальної відповідальності (вимога) до органів поліції; 2) складання уповноваженим органом з питань пробації сповіщення на засудженого при постановці та знятті з обліку в підрозділі пробації; 3) проведення звірок.

Приводом для першої форми взаємодії з органами поліції є те, що орган пробації не володіє правом доступу до банків (бази) даних. Перевірка осіб за

оперативно-довідковим обліком працівниками органів поліції здійснюється лише за офіційними запитами і чітко встановленої форми. Запит для перевірки особи про притягнення до кримінальної відповідальності здійснюється у вигляді вимоги.

У вимозі обов'язково вказується мета перевірки та номер особової справи засудженого. Так, на підставі опитування практичних працівників Криворізького відділу поліції Головного управління Національної поліції в Дніпропетровській області було зроблено висновок про доцільність зазначення працівникам пробації у запиті не номера особової справи засудженого, який присвоюється органом пробації у день надходження вироку чи особової справи, що надійшла з іншого підрозділу пробації шляхом занесення відомостей до відповідного журналу, а номера судової справи, який відповідно до п. 2.14 наказу Державної судової адміністрації [4] формується автоматизованою системою документообігу суду автоматично в суді першої інстанції й залишається незмінним незалежно від проходження справи в інстанціях. Даний підхід надаватиме змогу працівникам органів поліції відстежувати кількість опрацьованих запитів відносно конкретної засудженої особи.

Залежно від мети перевірки визначається зміст й обсяг довідки, яка надається в результаті оброблення вимоги. У нашому випадку при направленні вимоги доцільно зазначати, що метою перевірки є надання відомостей про притягнення до кримінальної відповідальності засудженого.

Як правило, вимога завіряється підписом начальника підрозділу пробації або виконавця запиту та печаткою, після чого реєструються у журналі вихідної кореспонденції з присвоєнням відповідного вихідного номера документа. З аналізу тексту п. 8.4 Інструкції № 823/188 випливає, що право підпису вимоги має начальник відділу пробації міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань та пробації Міністерства юстиції України.

Н. М. Ахтирська при розгляді інформаційного забезпечення кримінального судочинства також звертає увагу на те, що в даній Інструкції міститься прикре обмеження, яке стосується порядку оформлення запиту [5,

с. 4]. На думку вченої, регламентація порядку оформлення запиту, що залежить від волі голови суду чи його заступника, не є правомірною. У нашому випадку – від начальника (заступників) міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань та пробації Міністерства юстиції України.

Зазначимо, що за зміст запиту (вимоги) несе відповідальність як безпосередній виконавець запиту, так і начальник пробації, тому більш логічно, на нашу думку, враховуючи, що цей документ направляється до відділів інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях та в м. Києві, надати право підпису лише начальнику підрозділу органу пробації, в якому засуджена особа перебуває на обліку. Тому, з огляду на наведену проблему, з метою спрощення процедури підпису вимоги пропонуємо внести такі зміни: у п. 8.4 (3) Інструкції № 823/188 [3] після слів «начальникам УВП, начальникам СІЗО (тюрем) та їх заступникам» доповнити словами *«начальникам відділу уповноваженого органу з питань пробації та їх заступникам»*.

Вимоги направляються нетаємним порядком, поштою або через спеціально виділених працівників (кур'єрів), які є уповноваженими особами; засобами електронного зв'язку з використанням спеціалізованого програмного забезпечення; через спецвідділ (шифром).

Відповіді на запити про притягнення до кримінальної відповідальності (вимоги) засуджених осіб, що перебувають на обліку у відповідному підрозділі пробації, надаються безоплатно протягом 10 діб. Надання інформації при перевірці осіб на судимість здійснюється за допомогою доступу працівників поліції до автоматизованої інформаційної підсистеми «Оперативно-довідкова картотека» (далі – АІС «ОДК»)¹. До складу АІС «ОДК» входять підсистеми «Мігрант» і «Рубін». ІІ «Рубін» дозволяє реалізувати технології віддаленого оперативного доступу до бази даних з метою введення інформації, а також отримання узагальненої довідкової інформації про судимість особи, місце її

¹Про впровадження інформаційної підсистеми «Оперативно-довідкова картотека»: наказ МВС України від 26.03.2002 р. № 301.

знаходження в місцях позбавлення волі [6, с. 71].

Отримані відповіді зберігаються в особових справах засуджених осіб. Працівникам пробації забороняється розголошувати особам, що перевіряються, та іншим стороннім особам відомості про джерело одержання інформації про притягнення до кримінальної відповідальності та дані про наявність чи відсутність судимості.

Слід зазначити, що інформація про відсутність випадків учинення засудженими особами нових злочинів протягом іспитового строку виступає підставою для прийняття судом рішення про звільнення особи від призначеного покарання. Відповідно до ч. 1 ст. 78 КК України після закінчення іспитового строку засуджений, який виконав покладені на нього обов'язки та не вчинив нового злочину, звільняється судом від призначеного йому покарання. На нашу думку, для прийняття судом обґрунтованого рішення про звільнення засудженої особи від призначеного покарання у зв'язку із закінченням іспитового строку необхідно при направленні органом пробації до суду подання та особової справи засудженої особи обов'язково долучати до неї вимогу про судимість, про притягнення її до кримінальної відповідальності, отриманої напередодні закінчення іспитового строку особи, незважаючи на наявність у матеріалах особової справи попередньої.

З урахуванням практичного досвіду, отриманого під час роботи в кримінально-виконавчій інспекції, зазначимо, одним із проблемних питань при здійсненні даного виду взаємодії є те, що вимоги надходять набагато пізніше зазначено вище строку й інформація, що міститься у них, є не повною. Так, за результатами проведеного опитування серед практичних працівників пробації було з'ясовано, що 18 % респондентів констатують, що вимоги надходять близько 1 місяця (від 20 до 30 днів), до 20 днів – 14 %, протягом 10 днів – 68 %. Тобто у 32 % вимоги надходять до органу пробації після спливу 10 днів з моменту направлення запитів до відділів інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях та в м. Києві. Враховуючи особистий практичний досвід роботи в кримінально-виконавчій

інспекції, можна стверджувати, що у вимозі інколи не відображається інформація про прийняте судом рішення, на підставі якого особа, звільнена від відбування покарання з випробуванням, уже перебуває на обліку і як наслідок, наприклад, у разі вчинення нею повторного злочину й призначенні покарання, судимість за попереднім вироком не буде врахована.

В. Д. Сущенко серед основних недоліків при практичній експлуатації бази даних також виділяє «недостатню повноту і вірогідність даних». Причини цього полягають, на думку вченого, з одного боку, у недоліках постановочних розробок систем, а з іншого – у відірваності конкретних споживачів інформації (практичних працівників органів поліції) від банків даних, неможливості чи незручності безпосереднього доступу до інформації, і, як наслідок, – їх незацікавленості в підтримці інформаційних підсистем як у якісному, так і варіантному стані [7, с. 141].

Вважаємо, що чим достовірніший і ширший діапазон отриманої інформації, тим успішніше здійснюватиметься нагляд за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням. На думку М. Ф. Криштановича, підвищення вірогідності інформації можна здійснити, наприклад, за рахунок скорочення ланок опрацювання, підвищення відповідальності за вірогідність даних, більш широкого впровадження сучасних технологічних засобів тощо [8, с. 282]. З метою підвищення вірогідності отриманої інформації (вимоги) пропонуємо доповнити розд. 4 Інструкції таким положенням: *«При одержанні на особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням, вимоги, в якій виявлено неточності, пробація негайно письмово інформує відповідного прокуратура області, міста Києва (на правах обласного), міського, районного, міжрайонного, районного в містах прокуратур та безпосередньо відділ інформаційно-аналітичного забезпечення поліції, який надав дану вимогу, з метою інформування та виправлення недостовірної інформації»*. Це стимулюватиме не лише роботу працівників інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях, а й працівників органу пробації при ознайомленні зі змістом

та долученні цих документів до особової справи засудженого.

У 10-денний термін після взяття засудженої особи на облік, звільнення від відбування покарання, а також після його відбуття орган пробації направляє сповіщення до органів поліції. Сповіщення на засудженого є однією з форм документів, що використовуються для формування та коригування оперативно-довідкового і дактилоскопічного обліку (банку даних), поряд з іншими документами, що передбачені у п. 3.2 Інструкції № 823/188. Порядок заповнення й направлення сповіщень регулюється розд. 5 даної Інструкції.

Сповіщення щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, направляються органом пробації за територіальністю. У разі засудження особи судом іншої області облікові документи на дану особу в одному примірнику направляються до відділу інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях та в м. Києві за територіальністю, а також сповіщення – до відділу інформаційно-аналітичного забезпечення за місцем засудження.

Мають місце проблемні питання при складанні й направленні сповіщень у 10-денний строк після заведення особової справи на засуджену особу до відділу інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях та в м. Києві. Вони полягають у тому, що цей документ заповнюється російською мовою, при його складанні працівник пробації не володіє повною мірою установчими даними про особу засудженого, має місце неоднаковий підхід до складання цього документа працівниками інспекції. Так, труднощі при складанні сповіщення мають близько 1,5 % опитаних працівників служби пробації.

Повнота і якість заповнення сповіщення та фіксація об'єктивної інформації про засудженого значною мірою залежать від повноти інформації, що міститься у вступній частині вироку. Допущення у судових рішеннях описок при їх винесенні та відсутність достовірної інформації про анкетні дані засудженого на момент складання даного документа створюють труднощі при складанні сповіщення.

Ще однією з особливостей, яка суттєво впливає на якість заповнення сповіщення під час взяття особи на облік, є те, що облікові та коригувальні документи (алфавітні картки форм 1 та 1а, дактилоскопічні карти, сповіщення тощо) відповідно до примітки до п. 3.2 Інструкції № 823/188 заповнюються російською мовою. Проте, враховуючи положення ч. 1 ст. 1, ч. 1 ст. 6 Закону України «Про засади державної мовної політики» [9], відповідно до яких державною мовою України є українська мова і її вживання обов'язкове в органах державного управління та діловодства, установах та організаціях, на підприємствах, у державних закладах освіти, науки, культури, у сферах зв'язку та інформатики тощо пропонуємо: такий документ як сповіщення, що використовуються для формування й коригування оперативного-довідкового і дактилоскопічного обліку (банку даних), заповнювати державною мовою і з цією метою внести відповідні зміни у примітку до п. 3.2 Інструкції № 823/188; запити на перевірку особи на предмет притягнення до кримінальної відповідальності (вимоги) направляти тільки українською мовою (п. 8.4 даної Інструкції).

Ще однією формою взаємодії уповноваженого органу з питань пробації з відділами інформаційно-аналітичного забезпечення є проведення звірок обліків не рідше одного разу на рік. Попри те що, даний вид взаємодії передбачений відомчим нормативним актом, актуальною і суттєвою, на наш погляд, залишається організація постійної й, як ми її пропонуємо назвати, «обов'язкової» взаємодії означених суб'єктів. Аналізуючи практику діяльності органів пробації у Дніпропетровській, Запорізькій та Донецькій областях, зазначимо, що організації даного виду взаємодії в цих регіонах не приділяється належної уваги, є випадки, коли взагалі не проводиться звірка або в її матеріалах не в повному обсязі відображається інформація, що свідчить про формальний підхід до даного процесу. Причинами цього є відсутність зацікавленості у співпраці з боку учасників взаємодії і чітко визначеної процедури її проведення.

Таким чином, особливістю останніх двох форм взаємодії є те, що вони

спрямовані виключно на реалізацію повноважень поліції у сфері здійснення інформаційно-аналітичної діяльності. В її рамках поліція відповідно до ч. 2 ст. 25 Закону України «Про національну поліцію» [10] формує бази (банки) даних, що входять до єдиної інформаційної системи МВС України, та здійснює інформаційну взаємодію з іншими органами державної влади України, органами правопорядку іноземних держав та міжнародними організаціями. Як зазначає В. В. Бірюков, основною метою, що переслідується при створенні та функціонуванні будь-яких інформаційних систем, є сприяння вирішенню завдань, які передбачаються бути вирішеними за їх допомогою [6, с. 232].

Висновки. Аналіз правового регулювання та практики організації взаємодії органу пробації з відділами інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції дозволяє дійти висновку, що їх спільна діяльність має на меті: 1) отримання органом пробації інформації про вчинення засудженими особами, засудженими до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі нових злочинів; 2) формування оперативно-довідкового і дактилоскопічного обліку в органах поліції.

Взаємодія органу пробації з відділами інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в областях та в м. Києві обумовлена отриманням інформації про притягнення до кримінальної відповідальності засудженого протягом іспитового строку. Особливістю даного виду взаємодії з органами поліції є те, що вона носить виключно інформаційний і періодичний характер, спосіб її здійснення полягає в направленні запитів про надання інформації. При цьому основними формами взаємодії є: 1) направлення запитів про притягнення засудженого до кримінальної відповідальності (вимога); 2) складання сповіщення на засудженого; 3) проведення звірок. Особливістю останніх двох форм взаємодії полягає в тому, що вони спрямовані виключно на реалізацію повноважень поліції у сфері здійснення інформаційно-аналітичної діяльності.

Список літератури:

1. Про пробацію: Закон України від 05.02.2015 р. № 160-VIII. Дата оновлення:

05.01.2017. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/160-19> (дата звернення 21.05.2017).

2. Інструкція про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань: затв. наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань, Міністерства внутрішніх справ України від 19.12.2003 р. № 270/1560 (у ред. наказу від 17.09.2010 р. № 283/363). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0016-04> (дата звернення 21.05.2017).

3. Інструкція про порядок формування, ведення та використання оперативно-довідкового і дактилоскопічного обліку в органах внутрішніх справ та органах (установах) кримінально-виконавчої системи України: затв. наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань, Міністерства внутрішніх справ України від 23.08.2002 р. № 823/188 (поточна редакція прийняття від 23.08.2002 р.). URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0738-02 (дата звернення 21.05.2017).

4. Інструкції з діловодства в місцевих загальних судах, апеляційних судах областей, апеляційних судах міст Києва та Севастополя, Апеляційному суді Автономної Республіки Крим та Вищому спеціалізованому суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ: затв. наказом Державної судової адміністрації України від 17.12.2013 р. № 173 (у ред. наказу від 28.12.2015 р. № 240). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/rada/show/v0173750-13/paran10?nreg=v017375013&find=1&text=%ED%EE%EC%E5%F0+%EF%F0%EE%E2%E0%E4%E6%E5%ED%ED%FF&x> (дата звернення 21.05.2017).

5. Ахтирська Н. Інформаційне забезпечення пізнавальних процесів у кримінальному судочинстві. *Віче*. 2012. № 8. С. 2–5.

6. Бірюков В. В. [та ін.]. Інформаційно-довідкове забезпечення кримінальних проваджень: підручник / МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. Київ: Центр навч. л-ри, 2014. 288 с.

7. Сущенко В. Д., Присяжний С. В., Коваленко О. І. Сучасний процес управління в органах внутрішніх справ. Київ: Нац. акад. внутр. справ України, 1999. 352 с.

8. Криштанович М. Ф. Трансформація державного управління органами внутрішніх справ України в контексті національної безпеки: монографія / Львів. регіон. ін-т держ. упр. НАДУ при Президентіві України. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2015. 403 с.

9. Про засади державної мовної політики: Закон України від 03.07.2012 р. № 5029-VI. Дата оновлення: 08.11.2016. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5029-17> (дата звернення: 21.05.2017).

10. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. Дата оновлення: 07.05.2017. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 21.05.2017).

References:

1. Pro probatsiui: Zakon Ukrainy vid 05.02.2015 r. № 160-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/160-19>.

2. Instruktisiia pro poriadok vykonannia pokaran, ne pov'iazanykh z pozbavleniam voli, ta zdiisnennia kontroliu shchodo osib, zasudzhenykh do takykh pokaran: zatv. nakazom Derzhavnoho departamentu Ukrainy z pytan vykonannia pokaran, Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy vid 19.12.2003 r. № 270/1560 (u red. nakazu vid 17.09.2010 r. № 283/363). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0016-04>.

3. Instruktisiia pro poriadok formuvannia, vedennia ta vykorystannia operatyvno-dovidkovoho i daktyloskopichnoho obliku v orhanakh vnutrishnikh sprav ta orhanakh (ustanovakh) kryminalno-vykonavchoi systemy Ukrainy: zatv. nakazom Derzhavnoho departamentu Ukrainy z pytan vykonannia pokaran, Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy vid 23.08.2002 r. № 823/188 (potochna redaktsiia pryiniattia vid 23.08.2002 r). URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0738-02.

4. Instruktisii z dilovodstva v mistsevykh zahalnykh sudakh, apeliatsiinykh sudakh oblastei, apeliatsiinykh sudakh mist Kyieva ta Sevastopolia, Apeliatsiinomu sudi Avtonomnoi Respubliky Krym ta Vyshchomu spetsializovanomu sudi Ukrainy z rozghliadu tsyvilnykh i kryminalnykh

sprav: zatv. Nakazom Derzhavnoi sudovoi administratsii Ukrainy vid 17.12.2013 № 173 (u red. nakazu vid 28.12.2015 r. № 240). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/rada/show/v0173750-13/paran10?nreg=v017375013&find=1&text=%ED%EE%EC%E5%F0+%EF%F0%EE%E2%E0%E4%E6%E5%ED%ED%FF&x>.

5. Akhtyrskaya, N. (2012). Informatsiine zabezpechennia piznavalnykh protsesiv u kryminalnomu sudochynstvi. *Viche*, 8, 2–5 [in Ukrainian].

6. Biriukov, V.V. et al. (2014). Informatsiino-dovidkove zabezpechennia kryminalnykh provadzhen. Kyiv: Tsentri uchb. l-ry [in Ukrainian].

7. Sushchenko, V.D., Prysiashnyi, S.V., Kovalenko, O.I. (1999). Suchasnyi protses upravlinnia v orhanakh vnutrishnikh sprav. Kyiv: Nats. akad. vnutr. sprav Ukrainy [in Ukrainian].

8. Kryshtanovych, M.F. (2015). Transformatsiia derzhavnoho upravlinnia orhanamy vnutrishnikh sprav Ukrainy v konteksti natsionalnoi bezpeky. Lviv: LRIDU NADU [in Ukrainian].

9. Pro zasady derzhavnoi movnoi polityky: Zakon Ukrainy vid 03.07.2012 r. № 5029-VI. Data onovlennia: 08.11.2016. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5029-17>.

10. Pro Natsionalnu politsiiu: Zakon Ukrainy vid 02.07.2015 r. № 580-VIII. Data onovlennia: 07.05.2017. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

Чабаненко Т. В. Взаимодействие службы пробации с отделами информационно-аналитического обеспечения главных управлений Национальной полиции при осуществлении надзора за поведением лиц, освобожденных от отбывания наказания с испытанием.

Рассмотрено правовое регулирование и формы организации взаимодействия органа пробации с отделами информационно-аналитического обеспечения главных управлений Национальной полиции в областях и в г. Киеве при осуществлении надзора за поведением лиц, освобожденных от отбывания наказания с испытанием, и даны предложения по совершенствованию данного направления взаимодействия указанных субъектов.

Ключевые слова: взаимодействие; уполномоченный орган по вопросам пробации; надзор; лицо, освобожденное от отбывания наказания с испытанием; отделы информационно-аналитического обеспечения; требование; извещение.

Chabanenko T. V. The interaction of probation service with the departments of information and analytical support of chief administrations of the National police while supervising the behaviour of the persons released from sentence with probation period.

This article is dedicated to research of legal regulations and forms of the interaction of probation with the departments of information and analytical support of chief administrations of the National Police in regions and in the city of Kyiv while supervising persons released from sentence with probation period. There are given the suggestions to improve this way of the joint activity of the mentioned subjects.

Keywords: interaction; authorized body on probation; supervision; a person released from sentence with probation period; departments of information and analytical support of chief administrations; requirement; notification.

Надійшла до редколегії 24.05.2016 р.